

ת"פ 35812/06/18 - מדינת ישראל נגד מאיר קרספין

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 35812-06-18 מדינת ישראל נ' קרספין

בפני בעניין: כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מאיר קרספין

הנאשם

ע"י ב"כ עו"ד מיכאל עירוני

גזר דין

כתבי האישום

לפניי שני נאשמים, האחד - מאיר קרספין (להלן - **קריספין**) שנגדו הוגש כתב אישום בת"פ 35812-06-18, והשני - רזיאל דוידוב (להלן - **דוידוב**), שנגדו הוגש כתב אישום בת"פ 35831-06-18. יוער כבר עתה, כי לבקשת הסניגור, אוחד הדיון בעניינם של שני הנאשמים, שבעניינם הוגשו שני כתבי אישום נפרדים. אלא שלנוכח התפתחות ההליך, החלטתי לפצל את מתן גזר הדין ולהכריע בעניין כל אחד מהנאשמים בנפרד.

מכתבי האישום המתוקנים במסגרת הסדר דיוני, עולה כך:

ביום 9.6.2018 בשעה 02:41 לפנות בוקר בירושלים, טיילו רגלית האחים אלחנן ויהונתן קנוף (להלן - **אלחנן ויהונתן** בהתאמה, ו/או **האחים**) יחד עם כלבה השייכת לאחיהם ידידיה קנוף (להלן - **ידידיה**). במהלך הטיול פגשו האחים בקריספין כשבידו ששיית בירות, ובדוידוב, כשבידו בקבוק יין. הנאשמים צעקו על הכלבה ואלחנן ביקש כי יפסיקו. בתגובה לכך, הרים קריספין את ידו בתנועה מאיימת ואמר לאלחנן "סתום את הפה". לאחר מכן, ומתוך ניסיון למנוע הסלמה במצב, אמר יהונתן לנאשמים "הכל בסדר, לא קרה שום דבר", והאחים החלו להתרחק מן המקום. מיד ובסמוך, סטר קריספין לאלחנן ודוידוב זינק על אלחנן, הפילו ארצה והחל לחנוק אותו, וכתוצאה מכך נגרמו לאלחנן שריטות במרפק יד ימין, בזרוע יד שמאל ואדמומיות ליד עינו הימנית. בזמן זה היכה קריספין את יהונתן בידיו וברגליו, וכתוצאה מכך נגרמו ליהונתן שתי חבלות. בנוסף, גנב קריספין מיהונתן צעיף.

אלחנן הצליח לעמוד על רגליו והבחין כי דוידוב מחזיק בסכין אותה הניף האחרון לכיוון צווארו של יהונתן. אלחנן צעק ליהונתן שיברח, והאחים ברחו לתוך הבית של ידידיה הנמצא בסמוך. הנאשמים רדפו אחר האחים וניסו להסיג גבול לתוך הבית בו התבצרו האחים, תוך שהם דופקים ובוועטים בדלת אותו בית. בנוסף, קריספין ירק על המטפל של ידידיה שפתח

את חלון דלת הבית, ולאחר מכן, ניקב דוידוב את גלגלי האופנוע של ידידיה ואת הגלגל האחורי-ימני של רכבו.

בשל כל אלה הואשמו הנאשמים, הודו והורשעו בביצוע עבירות של **תקיפה הגורמת חבלה של ממש**, לפי סעיף 380 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - **החוק**); **תקיפה חבלנית ע"י שניים או יותר**, לפי סעיף 382(א) לחוק **ובניסיון להסיג גבול**, לפי סעיפים 447 ו-25 לחוק.

בנוסף, הואשם קריספין גם בביצוע עבירת **גניבה**, לפי סעיף 384 לחוק.

דוידוב הואשם בנוסף, בביצוע עבירת **החזקת סכין שלא למטרה כשרה**, לפי סעיף 186(א) לחוק, וכן בעבירת **חבלה במזיד לרכב**, לפי סעיף 413 לחוק.

מהלך הדיון

תיק זה הגיע לטיפול במסגרת הליכי מעצר עד לתום ההליכים, במסגרתם הוריתי על שחרורם של הנאשמים בתנאים שהוקלו מעת לעת בהתאם לתסקירי שירות מבחן שהתקבלו בעניינם.

תסקירי שירות המבחן

מהתסקירים שהוגש בעניינו של קריספין עולה, כי מדובר בצעיר כבן 20 המתגורר עם הוריו ועובד בעבודות שונות, ובמקביל מנהל מערכת יחסים זוגית. הוא סיים 12 שנות לימוד במסגרות דתיות מבלי לגשת לבחינות הבגרות. בשנת 2016 היה מעורב בתאונת דרכים ונפצע בשל כך, פציעות שהשפיעו על יכולתו לשוב לשגרה. בהיותו כבן 18 החל להשתמש באלכוהול, כשזהו הרקע למצבו בעת האירוע נשוא כתב האישום. לאחר אירוע זה, טוען קריספין שחדל לעשות שימוש באלכוהול. הנאשם נמצא בתהליכי גיוס לצה"ל אם כי התמונה בעניין זה אינה ברורה, למרות ששירות המבחן מציין את המוטיבציה של הנאשם להתגייס. שירות המבחן מצא שנטילת האחריות של הנאשם למעשים חלקית, היות ולדבריו אינו זוכר חלק מהמעשים, הגם שלקח אחריות והבין את הקשר השלילי שבין צריכת האלכוהול למעשים בהם הודה. במסגרת צו פיקוח המעצרים שהוטל על קריספין, הוא השתלב באבחון ביחס לסוגיית האלכוהול, אלא שזה העלה, כי לנאשם אין בעיית התמכרות לאלכוהול ועל כן לא הומלץ על אפיק טיפולי בהקשר זה. עם זאת, ובהתאם להמלצת שירות המבחן, קריספין השתלב בקבוצה טיפולית במסגרת עמותת "אפשר" בחודש מרץ השנה. בהמשך, בשל הוראתי על דחיית המשך הדיון, שולב הנאשם בקבוצה ייעודית לנאשמים, והוא שיתף פעולה במהלך המפגשים והגיע לכולם. בתסקירו הראשון סבר שירות המבחן כי רמת הסיכון הנשקפת מקריספין, לנוכח מעשיו ומאפייניו, היא נמוכה. שירות המבחן סבר, כי הגם ששקל את חומרת העבירות והנזקים שנגרמו למתלוננים, מצא להמליץ על הטלת 300 שעות של"ץ, מאסר מותנה וצו מבחן, כביטוי לגילו הצעיר של קריספין, שאיפותיו להתגייס ונכונותו להתגייס לטיפול. בתסקיר הנוסף, לאחר תקופת הדחייה, הבהיר שירות המבחן כי הנאשם צפוי להתגייס לצה"ל בחודש נובמבר השנה, לאחר שהסתיים בירור בעיה רפואית ממנה סבל הנאשם. עוד עמד שירות המבחן על המשך שיתוף הפעולה של הנאשם עמו וחזר על המלצותיו כאמור. בתסקירו האחרון, עמד שירות המבחן על התקדמות תהליך גיוסו של הנאשם לצה"ל. השירות עמד בקשר עם גורמי הגיוס, והתברר כי הנאשם יוכל לבצע של"ץ במסגרת המסלול אליו צפוי להתגייס. עוד ציין השירות, כי רשויות הגיוס ממתנות לסיום הליך זה, על-מנת לשקול סופית עמדתן בעניין. במכלול השיקולים, סבר שירות המבחן כי הגיעה העת לסיים את ההליך, ושב על המלצתו לגזור על הנאשם 300 שעות של"ץ, מאסר מותנה וצו מבחן,

כל זאת כחלק מהמשמעות הרבה שמייחס שירות המבחן לעצם גיוסו של הנאשם לצה"ל, והבטחת שיקומו אגב כך.

חוות דעת של הממונה על עבודות השירות

הממונה הגיש חוות דעת על אודות כשירות הנאשם לבצע מאסר בעבודות שירות. מחוות הדעת עולה, כי הנאשם כשיר לבצע עבודות שירות, וזאת במרכז הירושלמי לרכיבה הסמוך לשכונת רמות בעיר.

טיעונים לעונש

הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית.

מחד, ב"כ המאשימה טען, כי יש להטיל על הנאשם עונש שלא יפחת מ-8 חודשי מאסר, אפשר בעבודות שירות, לנוכח חומרת העבירות שבוצעו ומכלול הנסיבות, וזאת לאחר שלקח בחשבון את השיקום שעבר הנאשם.

מאידך, הסניגור ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן ככתבה וכשלונה, תוך שהוא מדגיש את נטילת האחריות, שיתוף הפעולה עם שירות המבחן והשיקום שעבר הנאשם. הסניגור הדגיש במיוחד את רצונו העז של הנאשם להתגייס לצבא ולתרום לחברה.

קביעת מתחם הענישה - מתחם הענישה צריך להתייחס לעקרון ההלימה, הנוגע ליחס לערך החברתי המוגן, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירה.

אשר לערך המוגן - העבירות אותן עברו הנאשמים פוגעות בשלום גופו ונפשו של הציבור וכן ברכושו. האירוע שתואר בכתבי האישום הוא אירוע של בריונות רחוב לשמה - בריונות סתמית ובלתי מוצדקת, שהופנתה כלפי עוברי אורח תמימים שלא יכלו לצפות את גודל הרעה שקידמה את פניהם מצדם של הנאשמים. אף ניסיון אחד האחים להפיס את דעתם של הנאשמים בתחילת האירוע לא סייע, והאירוע הסלים שלא לצורך. מהתסקירים שהוגשו ניתן להבין כי הנאשמים היו תחת השפעת אלכוהול, עובדה שיש בה להסביר את התנהגותם משולחת הרסן, אך אין בכך כדי להצדיקה. מידת הפגיעה בערכים המוגנים, כעולה מנסיבות המקרה, היא בינונית ומעלה.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לפי סעיף 40ט' לחוק העונשין - בין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לשקול את אלה, לעניין קביעת המתחם: אין מדובר באירוע מתכונן, אלא באירוע סתמי ומיותר שאירע בעקבות היות הנאשמים בגילופין, ונעדרי שיפוט - אלא שהם הכניסו עצמם למצב זה והדבר אינו יכול לשמש לטובתם; השניים אחראים באותה מידה למעשי האלימות, אך מעשיו של דוידוב חמורים יותר בהתחשב באישומים הנוספים; נגרם נזק, הן לגופם ונפשם של המתלוננים והן לרכושו של אחיהם, כאשר אין ספק שעלול היה להיגרם נזק רב עוד יותר אלמלא נמלטו המתלוננים והתבצרו בבית אחיהם; כאמור, הנאשמים היו בגילופין, וזוהי הסיבה העיקרית להתנהגותם הקשה; בהיות שניהם בגירים, גם אם בתחילת דרכם, מצופה היה שיימנעו מן המעשים.

מדיניות הענישה הנוהגת - עיון בפסיקה מלמד על טווח ענישה שבין מאסר לריצוי בעבודות שירות לבין מאסר ממש דו-ספרתי. ברע"פ 2462/18 **פלוני נ' מ"י** (מיום 27.3.2018) דובר בצעיר שתקיף עם שבעה אחרים צעיר עם לום וגרם לו לחבלות חמורות מאשר בנסיבותינו, ונגזר עליו מאסר בן 8 חודשים, על בסיס מתחם שבין 6 ל-24 חודשי מאסר; ברע"פ (נצרת) 19762-08-16 **בוהדנה נ' מ"י** (מיום 3.1.2017) נגזרו 5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות על אדם שתקף בחכה שני פקחים ואיים עליהם. זהו מקרה פחות בחומרתו ממקורנו, ונקבע שם מתחם שבין מאסר על תנאי עד 8 חודשי מאסר; ברע"פ 266/18 **פלוני נ' מ"י** (מיום 13.2.2018) דובר במקרה שבו שני צעירים תקפו קטין בטייזר ובאלה וגרמו לו חבלות מבלי שהתגרם בהם. המקרה הסתיים במאסר בן 12 חודשים על בסיס מתחם שבין 10 ל-30 חודשים. מקרה זה, דומה במכלול לענייננו; ברע"פ 310/18 **אשורוב נ' מ"י** (מיום 11.2.2018) דובר בתקיפה ע"י שניים של קטין, תוך הכאה ובעיטות. שם נקבע מתחם שבין מאסר לרבות עבודות שירות עד 18 חודשים, ונגזר עונש של 5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

מתחם הענישה - לפיכך, ולאחר שנתתי דעתי למכלול העבירות שבהן הורשעו הנאשמים, ונתתי דעתי להבדל ביניהם בכל הנוגע לחלקם באירוע, אני קובע ביחס לקריספין מתחם ענישה שבין מאסר קצר לריצוי בעבודות שירות עד 12 חודשי מאסר.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה לפי סעיף 40"א לחוק העונשין - ניתן לתת משקל לנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה, במסגרת גזירת העונש בתוך המתחם: הנאשם שלפניי (קריספין) הוא צעיר ללא עבר פלילי, ששליחתו למאסר ממש מאחורי סורג ובריאח עלולה לפגוע בו קשות, לרבות חיסול הסיכוי לגיוסו לצבא - נדמה שהדברים נכונים אף להטלת מאסר בדרך של עבודות שירות, כעולה מהתסקירים האחרונים; הנאשם נעצר ושוחרר בעקבות האירוע זמן קצר לאחריו, ושהה בתנאים מגבילים שהופחתו מעת לעת; כאמור, נטילת האחריות חלקית כמפורט בתסקיר הראשון, אולם הנאשם שיתף פעולה עם שירות המבחן לאורך הדרך. שוכנעתי כי נטילת האחריות שבאה לידי ביטוי באופן התנהלות הנאשם בהליך זה, היא נטילת אחריות שלמה וכנה.

המיקום במתחם - אלמלא התמונה הכוללת המלמדת על כשל חד-פעמי של הנאשם, ואלמלא רצונו להתגייס לצבא, כאשר לכל אורך התקופה שיתף פעולה עם שירות המבחן ולא פתח תיקים חדשים, היה מקום לסיים את ההליך בהטלת עבודות שירות. אלא שלטעמי יש לסטות מהמתחם שנקבע משיקולי שיקום, שכן שירות המבחן עמד על כך שלשירותו הצבאי של הנאשם, אשר לו הקדיש הנאשם מאמצים רבים בשנה האחרונה, ישנה חשיבות רבה בתהליך שיקומו ושילובו בחברה כאדם בוגר ותורם. אני מוצא ערך רב במיצוי אפיק השירות הצבאי, במיוחד בהתחשב ברקע החרדי ממנו הגיע הנאשם, ולטעמי, הכף נוטה לסטות ממתחם הענישה בשל שיקולי השיקום עליהם עמדת.

לפיכך, אני מחליט לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 300 שעות של"ץ לביצוע בעמותת "תכלית האדם" בירושלים, ע"פ תוכנית שהתווה שירות המבחן. תחילת העבודות, לא לפני יום 2.2.2020 בפיקוח שירות המבחן. הנאשם הוזהר שאי קיום הוראות שירות המבחן לעניין צו השל"ץ עלול להוביל להפקעתו והטלת עונש מאסר ממש;

ב. 6 חודשי מאסר שלא ירצו אלא אם יעבור הנאשם בתוך שנתיים מהיום כל עבירת אלימות מסוג פשע;

ג. חודש מאסר שלא ירוצה אלא אם יעבור הנאשם בתוך שנתיים מהיום כל עבירת אלימות מסוג עוון לרבות אימים;

ד. צו מבחן לתקופה של 12 חודשים מהיום. במהלך תקופה זו הנאשם מחויב בשיתוף פעולה עם שירות המבחן, כאשר מובהר כי הפרת הצו תוכל להביא לפתיחה מחודשת של המשפט וגזירת עונשו של הנאשם, לרבות עונש מאסר.

ה. פיצוי בסך 1,000 ₪ לכל אחד משלושת המתלוננים, דהיינו פיצוי בסכום כולל של 3,000 ₪. הפיצוי ישולם בתשלום אחד עד ליום 02.02.2020 כאשר על המזכירות להעביר 1,000 ₪ לכל אחד מהמתלוננים. אי עמידה בתשלום הפיצוי תביא לפירעון מיידי של הפיצוי ולתוספת הפרשי הצמדה וריבית פיגורים כחוק;

ו. התחייבות 5,000 ₪ בסך 10 ימי מאסר תמורתה אם לא תיחתם. הובהר לנאשם שמשמעות ההתחייבות היא, כי אם יעבור את העבירה בתוך התקופה שצוינה, בית המשפט שיגזור את הדין יהא חייב לחלט את ההתחייבות כקנס.

מורה על קיזוז ההפקדות מתיק המעצר לטובת תשלום הפיצוי. היתרה תשולם כפי שקבעתי.

יש לשלוח לשירות המבחן ולממונה על עבודות שירות.

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י' כסלו תש"פ, 08 דצמבר 2019, במעמד הצדדים.